

“АГРЕСИЯ-ХУМАННОСТ-КИНО”

Есенната академия на Международния фестивал на червенокръстки и здравни филми 2018 на тема „АГРЕСИЯ-ХУМАННОСТ-КИНО” се проведе в Санаторно-оздравителен комплекс Камчия от 4 до 7 октомври т.г. Стартът на събитието даде директорът на Фестивала Илия Раев, който поднесе поздравите на вицепрезидента Илияна Йотова - патрон на Фестивала, и предостави думата за приветствие на acad. Христо Григоров – председател на Българския Червен кръст. Официални гости на форума бяха проф. Красимир Гигов – главен секретар на Министерство на здравеопазването, проф. Божидар Манов – художествен директор на Фестивала, Коста Базитов – заместник кмет на Варна, доц. Емануела Мутафова – зам.-ректор на Медицинския университет - Варна, Владимир Климанов – генерален консул на Русия във Варна. Прочетен беше поздравителен адрес от контраадмирал Митко Петев – главнокомандващ на Военноморските сили на Р България.

В речите си официалните гости акцентираха върху изключителната актуалност на темата и върху надеждата, че хората на изкуството и на хуманизма, „интелектът и талантът, мъдростта и

младостта са проводници на доброто към обществото и трябва да направят опит да го излекуват от агресията”. Защото „срещу това единение агресията няма шанс”.

Проф. Божидар Манов представи програмата на Академия 2018, която включваше дискуссионни форуми, обучителен сегмент и филмови прожекции. Той откри Есенната академия и пожела успех на участниците в усилията им да намерят начини и пътища в този сложен свят, за да направят хората по-добри.

Сред гостите на Фестивала бяха любими български артисти и филмови дейци като Йоана Буковска-Давидова, Емилия Радева, Гинка Станчева, Наталия Бардская, Николай Урумов, Стоян Алексиев, Олга Маркова, Иван Павлов, Александър Донев, Станимир Трифонов и др.

Филмовата програма на Есенна Академия 2018 бе изпъстрена с интересни документални и игрални филми. Лентите, които се излъчиха на големия екран в зала на център „Юрий Гагарин“ в СОК „Камчия“ и в пленарната зала на община Варна, бяха прецизно подбрани и включваха популярни заглавия като: „Без милост“ на реж. Фатих Акин и „Потапяне“ на реж. Вим Вендерс. Зрителите имаха възможността да гледат и „Проектът Флорида“ на реж. Шон Бейкър, „Нелюбов“ на реж. Андрей Звягинцев, „Убийство в Кайро“ на реж. Тарик Салех, „За тялото и душата“ на реж. Илдико Енеди, „Елеонора-забравената царица“ на реж. Олег Ковачев, „Светителят хирург“ на реж. Ангел Бончев, „Зелените дяволи на Варна“ на реж. Силвия Николова, „От Кремона до Кремона“ на реж. Мария Аверина, „Сънят на Самир“ и „Три жени“ на реж. Арман Пекая и „3 по 8000 - специално издание“ на реж. Жоро Торнев.

Началото на дискуссионния форум постави изключително интересната лекция на тема „Насилие и кризи”, представена от Десислава Георгиева - авиационен и кризисен психолог. Темата предизвика интереса на публиката и бе последвана от оживена дискусия.

Атрактивно и дълбоко емоционално, с лекция на тема „Агресия, политика, общество”, Татяна Дончева, юрист и политик, потърси причините за превръщането на агресията в елемент на общуването помежду ни, в норма на поведение и да ни доведе до загуба на чувствителност към другия до нас.

Лекцията предизвика и провокира дискусия по посочените проблеми, както и по един друг интересен аспект - агресията в личен план, спрямо себе си. В заключение всички участници се обединиха около мнението, че изкуството и хуманизмът могат да се окажат лечебният мехлем срещу агресията.

Митко Новков, журналист и литературен критик, разгледа съвременните тенденции в киноизкуството като катализатор или прекъсвател на обществената и индивидуалната агресия.

Той анализира въздействието на големите холивудски филми, които се опитват да ни обяснят извънредно усложнения обкръжаващ ни свят, разполовявайки го на две – черно и бяло, тъмно и светло. В последвалата дискусия, с много въпроси и различни тълкувания на проблема как да спрем агресията, се включиха д-р Руденко Йорданов, Гинка Станчева, Александра Цветкова, Наталия Бардская и Емилия Радева, която постави края на обсъждането с думите на Стефан Цанев - „Изкуството има една роля – да оздравява душата на човека”.

Със задълбочен анализ и стряскаща статистика, с много препратки в историята и с цитати от българската художествена и историческа литература, проф. д-р Иво Христов, юрист и социолог, очерта образа на съвременното българско общество.

Насочвайки вниманието на аудиторията към разпада на социалните връзки, както и към рухването на основните механизми на социална солидарност, проф. Христов се опита да обясни причините за тези тревожни явления, които дълбоко са повлияли народопсихологията ни. Последвалата дискуссия по засегнатите теми даде възможност на много участници да зададат своите въпроси и да споделят собствената си гледна точка по проблема с агресията в обществото.

Под надслов „Нравствена проповед – агресията и миряните“, отец Боян Саръев припомни позагърбените изконни ценности от моралния християнски кодекс – разум, съвест, любов, прошка, търпение.

бяха „Вербалната агресия и „Отговорността на медиите за агресията в обществото“.

Свещеникът с болка сподели, че в днешния свят нормалните човешки взаимоотношения са разрушени от злобата и враждата и са завладени от омраза, ненавист, липса на обич. А това поражда отмъщението – агресивно поведение, което не ни връща душевния мир и спокойствието.

Проф. Божидар Манов благодари на лекторите и призова аудиторията да не спира да търси като нравствено измерение пътя към храма, който е труден, но води към възвисяване и спасение от враждата и агресията.

Последните теми на дискуссионния форум

Съвсем подходящо двете лекторки – проф. Веселина Раева от НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“ и Добриня Чешмеджиева, от БНТ, съчетаха експозетата си и добавиха липсващото парченце от пъзела „Агресия“. А за да не я предизвикваме, проф. Веселина Раева ни научи как да поднасяме думите, как да употребяваме гласа си, какво да е темпото на речта и дори оцвети с определен цвят от палитрата всеки тембър на гласа. Добриня Чешмеджиева сподели от професионалния си опит как вижда агресията от студиото, каква е отговорността на медиите, особено на обществените, за овладяването на агресията сред

хората. Защо показваме как деца се бият, а друго снима с телефон отстрани, защо дни наред в най-гледаното време се въртят геройствата на прословутия Динко – показваме агресията, но най-често не отиваме извън нея. И зрителят свиква с проблема.

Съществена част от програмата на Есенната академия на Фестивала на червенокръстки и здравни филми бе обучителният модул, предназначен за служители, доброволци и активисти на БЧК, чиито преки служебни ангажименти включват и популяризирането пред обществеността на разнообразните дейности на организацията и нейните каузи.

Лектори на обучението бяха изтъкнати специалисти в сферата на медиите, връзките с обществеността и информатиката. По темата „Комуникация с медиите”, Весела Вацева - изпълнителен директор на Асоциацията на регионалните медии, засегна много въпроси относно това какво е комуникация, защо е необходимо да поддържаме непрекъснат контакт с медиите, как да спечелим доверието им, как да се подготвяме за общуване с тях, как можем да обърнем негативните информации в наша полза, какво е лобизъм сред медиите. Участниците от БЧК споделиха множество възникнали трудности и казуси, които бяха обсъдени и получиха професионално обяснение.

За „Силата на социалните мрежи” и тяхната изключителна актуалност в съвременния свят говори Александра Цветкова - мениджър „Връзки с обществеността” в Ню Бояна Филм.

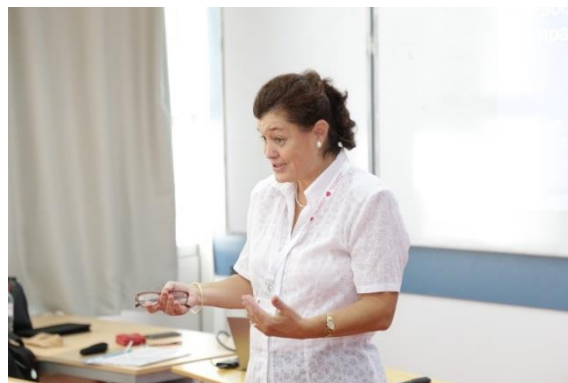
По интерактивен начин и много професионално тя информира участниците как да изразяват себе си чрез социалните медии, как да разказват събитията не като институция, а като лична история. Отделено бе много време и за препоръки и съвети относно графичния дизайн на информацията. Лекторката показа редица добри практики на други национални дружества за популяризиране на каузи в социалните мрежи.

„Комуникация на хуманитарни каузи” бе темата на лекцията на Елина Големанова, директор „Връзки с клиенти” в една от най-големите ПР агенции APRA PN Balkans Communication Group. Познавайки добре каузите на БЧК от съвместните ни партньорски кампании с Coca Cola (клиент на APRA), тя поднесе на участниците информация за това какви са действията при планиране на комуникациите с медиите за различни събития.

Лекторът доц. д-р Милена Карова, преподавател в Техническия университет – Варна, запозна участниците с темата „Работа в интернет – как се прави сайт – поддържане на сайт, актуализиране”. Обсъдени бяха различни възможности за постигане на най-голяма ефективност на интернет страницата и как тя да бъде най-лесно достъпна и разпознаваема за потребителя. Редица конкретни въпроси относно срещани трудности и проблеми в практиката по поддържане сайта на БЧК и на областните структури намериха професионални решения и съвети.

Много въпроси, много дълги дискусии! Част от тях получиха своите отговори, но други останаха да тревожат съвестта ни, за да продължим да търсим решението, или поне част от него. Защото всички участници с болка и загриженост обсъждаха проблема агресия, но и с вярата, че пътят на обществото към нравствения „храм” минава през хуманизма.

Йоана Буковска-Давидова

Представете се...

Здравейте, аз съм Йоана Буковска-Давидова, „актриса-България“, както казва Илко Раев, и много се радвам, че съм тук. Фестивалът и Академията, посветени на хуманизма, в лицето на Червения кръст и на киното, винаги те карат да се чувстваш смислен, да не забравяш коя е мисията на твореца, за мене специално - на актьора. Вярвам, че винаги трябва да бъдем мост към човечността и да не забравяме кои сме, да не трупаме гняв и агресия, а да правим точно обратното, да се отворим към другия, да съпреживяваме с него и да споделяме. Това е и начинът да се промени човешкото общество в глобален план, което мисля, че е и мисията на Червения кръст.

Значи девизът на Фестивала „Чрез хуманизъм към мир и приятелство“ е начинът?!

Да, то няма друг вариант. Мирът и приятелството изключват от себе си агресията, диктатурата, войната, което налага ред чрез насилие. Мисля, че трябва да тръгнем отвътре навън, да намерим хармонията и мира в себе си, като по този начин намерим и начина да се обединим с другите човешки същества и да устроим друг социален ред, колкото и утопично да звучи това. Мисля, че всички сме наясно, че в цивилизацията, такава каквато е в момента, не хуманизмът е центърът, нито равнопоставеността между човешките същества, а това кой ще държи властта и кой ще управлява всички останали. За мен тази философия е изначално сгрешена, още от малка съм си мислела, че това е кардинално сбъркано в този свят. Вместо човечеството да дава пример за това как по никакъв начин повече не бива да се допуска жестокостта на всяка преживяна война, и днес, през 2018, отново виждаме, че това не се случва, и разбираш, че човечеството не е помъдряло в тази посока, че то и сега действа самоунищожително. Аз съм устроена да смятам, че хората се раждат добри. После ги променя системата, редът и социумът. За съжаление, цената която плащаш, притъпява усещането ти за справедливост и доброта. Аз не мисля, че агресията и злобата са заложени у хората. Не че не ги носим в себе си, въпросът е какво ги отключва?! Пример затова са децата. Като видим едно дете как се държи със заобикалящото го - с малките животни, с цветята, с всичко, виждаш, че друго е кодирано изначално. Виждаш, че по друг начин идваш на този свят. Наистина, когато започнеш да трупаш неразбиране, когато те карат да се чувстваш виновен, отделен, различен, това предизвиква гняв и агресия. Аз някак си вече говоря и от презумпцията на родител, който много по-точно наблюдава тези процеси чрез децата си, а това те кара да преосмислиш, да погледнеш обективно на цялото човешко устройство, изхождайки от факта, че най-малката клетка е семейството, по-голямата е държавата и вече глобално е човешката цивилизация. Ако искаме да променим мисленето за в бъдеще, смятам че всичко трябва да започне от това да си зададеш въпроса „Как възпитавах децата си да възприемат света?“. Ако всеки от нашето поколение, като родител е имал съзнанието да възпита друг модел на мислене и е дал добър пример за подражание, изобщо за изграждане на този следващ социум, когато тези млади хора няма да са единици, които машината много лесно ще погълне и ще смели, тогава ще се променят кардинално нещата.

Гост сте на Есенната академия, която е част от Фестивала на червенокръстките и здравни филми. Какво е Вашето мнение за формата, харесва ли Ви?

Много малко останаха тези оазиси, които те събират на едно място със себеподобните ти, които не са се отказали да мислят свободно, въпреки огромната конюнктура, която за съжаление днес се определя от комерсиалността на един продукт. На нас като актьори непрекъснато ни се обяснява как не можем да искаме да правим сериозно кино и театър, не само на актьорите, и на режисьорите, и на

продуцентите, защото хората: „Достатъчно труден живот живеели“, за да се натоварват и с драмите на някакви други същества, които ние пресъздаваме на екрана или на сцената. За мене най-голямата дълбочина и осъзнаване винаги минава през тъгата и сълзите, а не през смеха. Смехът е моментно облекчение, но той никога не може да доведе до дълбоки трансформации, до дълбоки решения. Ще започна оттам, че за мен есента е време за преоценка, време, в което да си зададеш въпроса „А сега накъде?“... Любим сезон! И тук, сред тази вълшебна комбинация от планина и море, ние присъстваме на Есенната академия, където общуваме с подбрани хора на подбрани теми - хуманизъм, кино, анти-агресия. Това е чудесно! Всичко случващо се наистина е един оазис, в който духът може да почерпи онази живителна сила, която те кара да продължиш да отстояваш това, в което вярваш. Тук срещаш мислещи хора, сродни души, тук можеш да намериш съмишленици, могат наистина да се родят идеи за проекти, които да се осъществят. Фестивалът и Академията са мен са възвръщане към корените на духа и истината за смисъла на човешкото съществуване.

Коя е първата асоциация, която правите, когато чуете Червен кръст?

Помощ! Все едно къде, обикновено е в най-кризисни моменти, когато хората са паникьосани и тогава се появявате вие - едни хора, с едни червени кръстове, които знаят какво да направят, на кого да помогнат и са най-ефективното звено в подобна извънредна ситуация, защото са добре обучени и подготвени. На фона на общата паника, страх и ужас, вие се явявате, ще използвам метафора, изпълнени с „майчинско чувство“, така както само майката може да се грижи за децата си със съзнанието и с познанието какво трябва да се направи в дадената ситуация. Аз мисля, че Вашата дейност трябва да се въведе в обучението в училище. За съжаление днешните деца са така откъснати от реалния живот, от природата. В една извънредна ситуация обикновеният човек е безпомощен, защото не знае какво трябва да направи. Да, ние хората сме най-уязвими, защото в днешния объркан свят, материалното стои над всичко, и ние не мислим за заобикалящия ни свят и за силата на природните закони. Червеният кръст е точно от другата страна на барикадата, затова той може да бъде просветител в тази посока, в това че взаимопомощта и връзката между хората ги прави да са силни заедно. Младите ви хора, с които общуваме тук са прекрасни! Вижда се друг начин на мислене. Много от нещата, за които си говорим сега, ми споделиха те, макар и с други думи. Те го споделиха не защото някой ги е накарал да го на зубрят и да го повтарят, а защото това е тяхно лично убеждение! И когато младите, които не помнят комунизма, което е много хубаво, са настроени по този начин, ти виждаш, че може би това е единствената светлина в тунела.

След броени дни Българският Червен кръст ще отбележи своята 140 годишнина. Какво ще пожелаете на организацията?

Все такъв ентузиазъм и дръзновение! И ще ви пожелаая през следващите 10 години вашето дело да се умножи по 140. Това, което правите и в което влагате енергията си, е най-смисленото. Гледах прожекцията на филма за Царица Елеонора, преди това не знаех какво е направила за България, наистина съм впечатлена. Мисля, че трябва някой от власт имащите да изгледа този филм и веднага да и издигне огромен паметник. Връзката и с Червения кръст, силата на духа и са поразителни. Вярата и в мисията, нейното смело съзнание и цялата енергия и воля, която влага, за да помага на нуждаещия се български народ, и дават сили и я пазят. Води ли те нещо толкова възвишено значимо, ти си над всичко. Духът на един човек е най-важното! Трябва да ограничим страха във всичките му проявления и да правим добро като нея! И вие го правите. Появите ли се, страхът изчезва. Хората знаят, че идват едни хора, които знаят как да постъпят и как да им помогнат в ужасна ситуация. Така че за мен Червеният кръст е едно братство не на страха!

Представете се ...

Стоян Алексиев.

Гост сте на Есенната академия, която е част от Фестивала на червенокръстките и здравни филми. Какво е Вашето мнение за формата, харесва ли Ви?

Стоян Алексиев

Тъй като аз не съм учил в академия, т. е. моето образование е висше образование, ВИТИЗ – „Висш институт за театрално и филмово изкуство“, който в момента е „Национална академия за театрално и филмово изкуство“, т. е. вече имам представа какво е академия. Имаме и Художествена академия и Българска академия на науките, а тази – Есенна академия на Международния фестивал на червенокръстките и здравни филми, е едно от най-хуманните събития, които са ми се случвали през двете поредни години, в които присъствам тук. Есенната академия наистина ще остави във всеки един от нас, участници и гости, много въпроси, които трябва да зададем първо към себе си, ще ни накара да помислим и размислим и сигурен съм, че всеки, който е тук, ще си тръгне с едно ново работно и творческо настроение, което ще даде добър плод. Важно е всичко онова, което се случва на тези академии да прекрачи границите на този регион, дори на Варна, и да достигне до много градове и селища, до много хора, до много институции, не само научни и културни, но и до политици, защото тук сериозно се „бие камбаната“.

Коя е първата асоциация, която правите, когато чуете Червен кръст?

Първата ми асоциация? Ами тя ми се струва, че ще е неочаквана и интересна. Веднага се сещам, когато бях на 3-4 години и вече започнах да се интересувам от историята на фамилията на майка ми и баща ми. Наистина изключителни фамилии, за които могат да се правят филми, Алексиеви и Тачеви. Единият ми дядо е Стоян Алексиев, а другият е Кръстьо Тачев, но естествено сега няма да ви разказвам в детайли... Тогава научих много неща за тях, за образованието им, за това какво са направили като българи за България. В началото на XX век двамата ми дядовци пристигат във Варна, по най-различни пътища и обстоятелства. Те са едни от строителите на съвременна България. След взимането на властта и приватизацията на собствеността, става така, че всичко, което са създали и за което са се борили, е било взето. Нито веднъж не видях гняв у тях, това бяха духовно силни хора. И сега стигам до въпроса ви, с какво свързвам Червения кръст...

Тогава татко ми каза: „Моето момче, след като разбрахме, че всичко от нашата частна собственост ще отиде за държавата, решихме да направим, нещо, което ще бъде полезно, а не просто иззето и край с него. Всичката технология, която имаме в нашата фирма, абсолютно всичко, ние дарихме на БЧК“. И ето оттам аз вече знам за Червения кръст, защото разбрах за тяхното благо дело и разбрах колко е важна мисията на организацията. Червеният кръст и до ден днешен е една изключително достойна институция.

След броени дни Българският Червен кръст ще отбележи своята 140 годишнина. Какво ще пожелаете на организацията?

140 години... Ще ви пожелаая, с пълни сили да продължите да излъчвате този младежки дух и това човеколюбие. Нека винаги са във вас!

Татяна Дончева

Представете се ...

Аз съм Татяна Дончева, адвокат, юрист, който имаше скромната задача в тази Академия да поднесе едно изложение за агресията, обществото и политиката като проблем на нашето време.

Да, Вие сте лектор в програмата на Есенна Академия 2018, част от Международния фестивал на червенкръстки и здравни филми. Какво е мнението Ви за формата?

Поднасянето на темата за мен беше предизвикателство, защото предварително нямах представа пред каква аудитория ще трябва да представя моето изложение. Когато видях състава на публиката, която включва много известни имена от киното, приех, че това е една респектираща аудитория, която трябва да бъде провокирана да мисли заедно с лектора, да опонира, да дава гледни точки, еднакви или различни е без значение. Тази интелигентни хора се оказаха наистина подходяща аудитория. Защото мислещите хора са по-сензитивни, по-улавящи детайла във времето и аз лично съм доволна от начина по който говорихме. Много се надявам, че с моето изложение съм провокирала в тях размисъл за това как реално можем да започнем да преодоляваме този проблем, който е налице и притеснява много хора. Защото според мен, смисълът на политиката е да се съдейства за такива условия за живот в обществото, при които хората да се чувстват добре и уютно, да имат усещането, че имат нужда един от друг, че могат да си бъдат полезни, че могат да си дават радост... Това общуване според мен е много важно в днешното силно изолационно време, за което ще ни трябва още исторически период, за да осъзнаят следващите поколения, че сътрудничеството е средството по-леко да се решават проблемите и по-добре да се преживее този живот.

Коя е първата асоциация, която правите, когато чуете Червен кръст?

Ще ви призная, че аз знам прекалено малко. Знам за институцията Червен кръст, знам къде се намира, знам няколко от нейните ръководители, но благодарение на престоя си тук, в тези три дни, се докоснах по-детайлно до същността на мисията ви – да помагате на другия, да участвате в преодоляване на бедствия, да спасявате човешки живот. Затова се изисква много висока специализирана подготовка, което значи да посветиш много време на това да усвоиш подобни умения и да ги поддържаш. Но още повече означава едно човеколюбиво отношение към останалите човечи. И си дадох сметка, че може би общността на Червения кръст е общност на такива човеколюбиви хора, които са рядко срещани днес и с които е хубаво да общуваш и да им помогнеш с каквото можеш. За мен това беше едно откритие.

След броени дни Българският Червен кръст ще отбележи своята 140 годишнина. Какво ще пожелаете на организацията?

Аз бих ви пожелала да имате пълноценен живот, изпълнен със смисъл. Бъдете удовлетворени от това, че сте нужни на някого, че можете неща, които други не могат, а са им необходими. Пожелавам ви да живеете с висок адреналин, с чувството на хора, които правят интересни неща в своя живот. Защото според мен скучният живот не е препоръчителен.

Представете се...

Казвам се Митко Новков, занимавам се с журналистика, писане на най-различни материали, а в момента съм и ръководител в Радиотеатъра, отговорен драматург на екип „Драматургични форми” - програма „Христо Ботев” на БНР. Доктор съм на факултета по „Журналистика и масова комуникация”, имам издадени 7 книги, имам и още толкова, а и повече в главата си... Това е.

Д-р Митко Новков

Гост сте на Есенната академия, която е част от Фестивала на червенкръстките и здравни филми. Какво е Вашето мнение за формата, харесва ли Ви?

Форматът е изключително интересен. Темите, които се засягат и в самите филми, които гледах досега, и в лекциите, които слушах, са много важни и любопитни и по някакъв начин много ключови за днешното развитие на света. В моята лекция аз говорих за подмолните механизми, с които се възпитава, създава и изгражда едно повече агресивно, отколкото хуманистично настроено човешко поведение и дори получих критики по отношение на това от страна на някои присъстващи, но в крайна сметка, в днешно време агресията наистина е ключов елемент на присъствие. Тя е вербална и емоционална и разбира се най-страшна е физическата. Този феномен и темата на критическите лекции „Агресия-хуманност-кино” е много важно по някакъв начин да се проиграят, да се помисли, да се проговори, за да се стигне, ако не до някакво решение, защото тогава бихме били утописти, то поне до някакво разбиране как ние самите като индивиди да работим и да действаме, за да намаляваме агресията, а не да я увеличаваме.

Девизът на Фестивала „Чрез хуманизъм към мир и приятелство” звучи ли Ви като начин за справяне с агресията?

Да, няма как иначе! Както каза и Татяна Дончева: „Обичай ближния си” и фактически трябва да обичаме ближните си, но (ето това „но” е много важно във връзка с агресията, за която говорим) онези, които са ни близки, по някакъв начин ние товарим с негативни характеристики, които по-скоро ги дехуманизират, разочавчат и ги превръщат в чудовища. В момента ние не обичаме ближните си, а ги превръщаме в чудовища и по тази причина агресията ни залива като вълна, като потоп, като цунами...

Трябва да се борим с нея с вътрешни механизми...

Да, аз го казах и така го мисля – всеки решава за себе си! Всичко минава през отделното, конкретното човешко същество. И ако то по някакъв начин си позволява да дехуманизира и обезчовечава друго човешко същество, значи той е носител и създател на агресия.

Коя е първата асоциация, която правите, когато чуете Червен кръст?

Милосърдие...Любов към хората... Това е! Свързвам я с руините, развалините, които е предизвикала войната и които можеш да скрепиш именно с любов към човешкото същество, което е

пострадало при войни и не само. Да го досъградиш, оцелостиш ... Позволете ми една метафора – „да направиш онзи войник с един крак с два крака”. Това е първата асоциация – милосърдието и любовта към човек, за да бъде той истински и цялостен.

След броени дни Българският Червен кръст ще отбележи своята 140 годишнина. Какво ще пожелаете на организацията?

Да пребъдете във вечността! Но това е със сигурност, защото организации като Червения кръст дават надежда за това, че колкото и махалото сега да се е отместило по посока на насилие, все пак то ще се върне. Те дават вяра в това бъдеще, в което човек ще бъде по-важен от политика, от интереси, от всякакви други, свързани с егото неща. И, разбира се, онова, което е много важно – дава любов на хората. И ви пожелавам Червеният кръст да бъде още по-любвеобилен към хората и да има мъдростта да знае как да го направи.

Представете се ...

Казвам се Александра Цветкова и се занимавам с връзки с обществеността и най-общо казано с творчески процеси в Ню Бояна Филм Студиос.

Като лектор в обучителния модул на Есенната академия 2018, част от Международния фестивал на червенокръстки и здравни филми, какво е мнението ти

Александра Цветкова

за целия формат, харесва ли Ви?

Вече за трета година съм тук и се чувствам много уютно. Атмосферата е изпълнена с едно усещане за интимност, слушайки какво имат да ти кажат лекторите. По време на дискусиите ти се откъсваш от всичко останало и се концентрираш изцяло в това, което се тълкува. Тук срещаш много интересни личности и познанието, което споделят, определено за мен е много полезно. Поздравявам Илко Раев и екипа му за цялата енергия с която случват това прекрасно събитие.

Благодарим за чудесната презентация, която ни представихте. Личеше си, че е подготвена с много старание, а подборият материал е свързан пряко с нашата работа. Как се чувствате по време на обучението?

В процеса на подготовка аз самата се запознах с много от активностите на червенокръстките организации по света. За мен беше много интересно! През цялото време търсих допира с киното и го открих. Оказва се, че братските организации правят много в тази посока и разказват прекрасни истории в кратки форми, които използват и киното. Беше удоволствие да споделя какво съм открила, то е само една част, но наистина много интересна. Много ми се искаше да споделя страстта си към това да подхождаш към предизвикателствата, които всеки един ангажимент, който имаш през деня, ти предоставя. Да си с отворено съзнание, да знаеш, че границите, които си поставяш, определяш самия ти. И затова не исках в рамките на лекцията да давам готови решения, по-скоро исках да провокирам

всички вас отгук нататък вече да търсите сами решенията в рамките на възможностите на вашето въображение.

Коя е първата асоциация, която правите, когато чуете Червен кръст?

Помощ, състрадателност, съпричастност. Познавам как се е зародило движението и всъщност там е заложен основният смисъл. Силата на мисията, която всички активисти, доброволци, съпричастни приятели на Червения кръст изпълняват и в която вярват, е необорима. Вярата в човеколюбието никога няма да престане да бъде актуална. И затова смятам, че всички ние имаме чудесен инструмент да противостояим на всякакъв вид агресия. Как да се справим? Смятам, че именно устоите, есенцията на кредото, на морала, който има Червеният кръст, е ключът към всичко. И отгук-нататък всичко, което не е част от тази мисия, всъщност не работи и не трябва да се занимаваме с него.

След броени дни Българският Червен кръст ще отбележи своята 140 годишнина. Какво ще пожелаете на организацията?

Пожелавам ви сила, да мечтаете, да продължавате да печелите сърцата на повече хора и да бъдете уверени в това, че всяко едно ваше действие има значение! Показвайте на света какво правите, за да може все повече хора да бъдат съпричастни с тези основни принципи на Червения кръст.

Десислава Годорова

Здравей, Деси, би ли се представила...

Здравейте, казвам се Десислава Годорова и вече 10 години се занимавам с младежки дейности в Български Червен кръст - Бургас. Завършила съм българска филология в Софийския университет. Моята страст са пътуванията, обичам да чета, да се сприятелявам с нови хора и наистина много ми допада работата с младежите.

Разкажи ни какво усещане ти носи работата с тях всеки ден.

Честно казано, за мен всеки ден протича по съвършено различен начин и това е нещото, което аз възприемам като предизвикателство и точно то ме привлича в моята работа, носи ми усещане за удовлетвореност. Това, което правят младежите, всички иновативни кампании, техните идеи, това как „от нищо става нещо“, този чист ентузиазъм, с който идват те като доброволци при нас, е онова, което ме вдъхновява да работя за Българския Червен кръст и да се чувствам наистина полезна. Другото, което много ми харесва е възможността за пътешествия и запознанства с нови хора, с които да обменям гледни точки, да изследвам чужди култури, както вече казах.

И да се чувстваш част от нещо значимо и голямо...

Абсолютно!

Ти си част от обучителния модул, включен в Академията тази година, чиято цел е ние и нашите колеги, доброволци и активисти на БЧК да обогатим работата си и да получим ценни съвети в областта на връзките с обществеността, комуникацията с медиите и поддържането на социалните такива. Обучението струва ли ти се полезно? Ще приложиш ли наученото в работата си занапред?

Да, със сигурност много ми хареса. Според мен тези обучителни модули са изключително ценни и необходими. Това, че имах възможност да чуя гледната точка по актуални въпроси на различни професионалисти, намирам за наистина полезно за мен и за моята работа. Темите бяха много компетентно и добре подбрани. Методите, които ни представиха и предложиха в областта на развитието на технологиите и социалните мрежи и това как да представяме каузите си на широката общественост, за мен са много ценен опит, който ще послужи в работата ми занапред. Мисля, че провеждането на подобни обучения, водени от професионалисти, е страхотна идея и се надявам да има още такива.

Издава: Национален съвет на Български Червен кръст
 Дирекция: „Връзки с обществеността и фондонабиране“
 Материали и графичен дизайн: Полина Христова
 Тел: 02/81 64 772, 02/49 23 005
 E-mail: pressoffice@redcross.bg; www.redcross.bg